

هویدا رفت، آموزگار آمد، شاه ماند، مبارزه ادامه دارد!

سیاست ضد ملی و ضددموکراتیک رژیم استبدادی محمد رضا شاه در سیاست داخلی و خارجی، در زمینه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی چنان آشکار شده که جز گروه کوچک گردانندگان و وابستگان رژیم، تمام طبقات و قشرهای مردم، بفرجات گوناگون، ولی بطور روزافزون، ناراضی اند. این ناراضی، بویژه مردوان اخیر، علیرغم توربیلیسی، به اشکال گوناگون، از جمله بصورت اعتصابات، تظاهرات و اعتراضات بروز کرده است. رژیم شاه در افکار عمومی خارج از کشور دنباله در صفحه ۲

فقط غیر مستقیم فهماند که گویا علت تغییر نخست وزیر آن بوده است که دولت هویدا نتوانسته است مشکلات اقتصادی را حل کند. و اما در واقع، این تغییر بازتاب چه واقعی است؟ علت این تغییر چیست؟ این تغییر بچه معنی است؟ در برابر این تغییر، وظیفه مبارزان ضد رژیم چیست؟

این تغییر قبل از هر چیز بازتاب این واقعیت است که «جزیره ثبات»، برخلاف میل واراده «شاهنشاه»، بحرکت در آمده است. عواقب شوم

پس از ۱۳ سال نخست وزیری، امیرعباس هویدا، جلی خود را به چشمید آموزگار داد. نخست وزیر سابق گفت: چرا رفت، نخست وزیر جدید نگفت، چرا آمد. حتی شاه، که برخلاف قانون اساسی، نخست وزیر را عزل و نصب میکند، علت واقعی این تغییر را بیان نکرد. جزاینکه هنگام معرفی کابینه جدید تذکر داد که در زمینه اقتصادی برخی کارها و برنامه ها میباید بهتر اجرا گردد، یعنی

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

شعلی که در ظلمتکده استبداد فروزان شد

ناست هفتاد و پنجمین سالروز تولد دانشمند و مجاهد بزرگ دکتر تقی ارانی

کثرتهی ارانی ۱۵ شهریور سال ۱۲۸۱ در خانواده ارمند سالیه در شهر تبریز دیده بروی جهان. و از پنجسالگی بعلت انتقال پدرش به تهران ن شهر شد. در سال ۱۲۹۹ تحصیلات متوسطه را لغتونی بیایان رسانید.

دانشجویان کمونیست ایرانی که برهبری سلطان زاده عضو کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران ایجاد شده بود ارتباط گرفت و از این راه وارد فعالیت انقلابی گردید. ارانی در کار اداره و نویسندگی، پیکار، و «بیروت انقلاب»، که در آلمان انتشار مییافت و نیز در فعالیت سازمان غیر علنی مبارزه با استبداد رضاشاه شرکت فعال داشت.

ارانی که در دوران تحصیل در آلمان نظریات سیدی واجتماعی کاملاً شکل گرفته بود، با اندوخته گرانهای از تجارب سازماندهی و تبلیغاتی و مجهز به جهان بینی مارکسیسم - لنینیسم در سال ۱۳۰۹ بازمی راسخ برای کاربرد این اندوخته های خود در ایران به میهن بازگشت.

نخستین اقدام ارانی برای ترویج نظریات سیدی واجتماعی مارکسیستی، بنیاد گذاری مجله «دنیای» بود که در سال ۱۳۱۲ انتشار آن آغاز گردید. در سال ۱۳۱۳ گروههای مختلفی از کمونیستهای ایران با تشکیل یک مرکز رهبری در تهران برای احیاء حزب کمونیست ایران دست باقدام زدند. دکتر تقی ارانی یکی از اعضا سه گانه این رهبری بود که کار در میان جوانان روشنفکر و دانشجویان به او محول شده بود.

مجله «دنیای» که مقالاتی در زمینه های علمی و سیاسی واجتماعی و فلسفی در آن انتشار مییافت، مورد استقبال پرشور جوانان روشنفکر و دانشجویان قرار گرفت. نفوذ روز افزون مجله «دنیای» در میان محافل دانشجویی دستگاه پالیسی رضا شاهی را بیدار کرد و پس از انتشار ۱۲ شماره در سال ۱۳۱۴ از انتشار آن جلوگیری بعمل آورد.

ارانی علاوه بر سلسله مقالات علمی و فلسفی و سیاسی مانند «عرفان و اصول مادی»، «بشر از نظر مادی»، «دین و ماتریالیسم»، «ماتریالیسم دیالکتیک» و مقالات بسیار دیگر که در مجله «دنیای» انتشار یافتند، تعدادی آثار تالیسی در رشته های فیزیک، شیمی، زیست شناسی و روان شناسی نگاشته است. در اوائل سال ۱۳۱۶ دستگاه پلیس رضاشاهی، ارانی وعده زیادی از همزمانی وی را دستگیر نمود و سازمان جدید کمونیستی ایران را متلاشی ساخت. ارانی به اصطلاح داد گاه دستگاه پلیسی رضا شاه رابه داد گاه واقعی خلق علیه رژیم استبدادی تبدیل نمود و در فعالیت خود، کثیر خواست توده های زحمتکش ایران را علیه استبداد سیاه رضاشاه اراده داشت.

در چهار دهم بهمن ۱۳۱۸ رژیم پلیسی رضاشاه که از پیش برای نابودی ارانی تصمیم گرفته بود، بارزیدانه ترین شیوه ای به این جنایت دست آورد.

دنباله در صفحه ۲

برنامه تحمیلی ایجاد نیروگاههای هسته ای و منافع ملی ایران

دژی سفر هیئت ایرانی ریاست علی اکبر اعتماد معلون نخست وزیر و رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به آمریکا، که اولین سفر بلند پایگان دولت بلا فاصله پس از تغییر کابینه بخارج بود، ۲۰ مرداد اعلام شد پیش نویس پروتکل خرید ۸ راکتور هسته ای یب ایران و آمریکا به امضا رسیده است. این خبر نشانه دیگری از ادامه سیاست تسلیم دولت ایران در برابر امپریالیسم آمریکا و هیئت اداری جدید کاخ سفید است. خبر در عین حال بیانگر این واقعیت است، که برنامه تحمیلی ایجاد تعداد زیادی نیرو گاههای هسته ای در ایران از مراحل اولیه گذشته و به اجرای خود در مقیاس وسیع نزد یک میشود.

مقصدات باید متذکر شد، که برنامه نیرو گاههای هسته ای در ایران، چنانکه طراحان این برنامه اعلام داشته اند، ایجاد ۲۴ نیروگاه را در برمی گیرد. تنها بابت قیمت را کشور های هسته ای این نیروگاهها باید مبلغی برابر ۳۸ تا ۴۰ میلیارد دلار بخارج پرداخت گردد. برای تعادلی از این نیروگاهها تا کون دو راکتور هسته ای از آلمان «فرال» هریک بظرفیت ۱۲۰۰ مگوات، دو راکتور هسته ای از فرانسه، هریک بظرفیت ۹۰۰ مگوات خریداری شده. نیروگاه راکتور های هسته ای خریداری شده از آلمان فرال در نزد یکی بوشهر در دست ساختمان است. مقدمات ساختمان نیروگاه راکتور های خریداری شده از فرانسه نیز، که معامله آن در سال جاری صورت گرفت، در نزد یکی امواز فراهم میشود.

آغاز بهره برداری از نیروگاههای هسته ای در ایران از سال ۱۹۸۱ بهمن در نظر گرفته شده. پایان اجرای برنامه ای که تا کنون در این زمینه از جانب رژیم تنظیم و دقیقتر گفته شود بنابصلا حدید محافل امپریالیستی به ایران تحمیل شده، سال ۱۹۹۴ خواهد بود. همان سالی که مدت امتیاز قرار داد فروش نفت به کسرسیم پایان مییابد.

تحمیلی بودن برنامه ایجاد نیروگاههای هسته ای در ایران و ارتباط مستقیم آن با تسلط امپریالیسم و کنترل برفت کشور ما از همین «تصادف» تقارن پایان اجرای برنامه ایجاد این نیروگاهها و خاتمه مدت امتیاز فروش نفت پید است. با این وجود، اگر لازم باشد دلایل دیگری ارائه شود، میتوان به طرح خلق الساعه این برنامه پس از افزایش جهشی در آمد های نفت اشاره نمود. دنباله در صفحه ۲

اعلامیه ۲۸ کشور علیه

بمب نویترون

در تاریخ ۹ اوت ۱۹۷۷ اعلامیه زیرین علیه تولید بمب نویترون توسط دولت آمریکا، بوسیله ۲۸ حزب کمونیستی و کارگری اروپا با امضا رسید. این احزاب از نیروهای مترقی و ملی کشورهای آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین نیز خواستار شده اند که مراتب منفرجه در اعلامیه رامورد پشتیبانی قرار دهند. حزب توده ایران با امضاء اعلامیه در تاریخ ۱۵ اوت ۱۹۷۷ (۲۴ مرداد ۱۳۵۶) حمایت کامل خود را از اعلامیه ۲۸ کشور اعلام داشت.

اعلامیه

بمناسبت سالگرد حادثه غم انگیز هیروشیما و ناگانازکی، احزاب زیر علیه تولید بمب نویترون توسط دولت آمریکا، اعتراض میکنند. احزاب زیر خصلت بربمنشانه این سلاح را که برای کشتار خونسرانه میلیونها انسان تولید میشود افشاء مینمایند، این اقدام آمریکا به مسابقه تسلیحاتی دامن خواهد زد و برای صلح جهانی خطرات تازه ای بوجود خواهد آورد. امضاء کنندگان زیر از تمام نیروهای دوستدار صلح و بویژه سوسیالیست، سوسیال دموکرات ها و مسیحیون طلب میکنند که برای ادامه سیاست تشنج زدانی و برای حفظ صلح، از طریق انجام اقدامات مؤثر در راه خلع سلاح، که شرط قبلی غلبه بر پیمانهای نظامی و سر انجام انحلال آنهاست، موضع گیری کنند. آنها از خلتها میخوانند برای پایان دادن به مسابقه تسلیحاتی و بویژه خاتمه دادن به مسلاهای هسته ای بکوشند. در انتظار منع تمام سلاحهای اهدام جمعی، باید تولید انواع جدید اینگونه سلاحها نیز ممنوع اعلام شود.

حزب کمونیست اتحاد شوروی - حزب کمونیست آتریش - حزب کمونیست اسپانیا - حزب کمونیست آلمان - حزب سوسیالیست متحده آلمان - حزب کمونیست آمریکا - حزب کمونیست انگلستان - حزب کمونیست ایتالیا - حزب کمونیست ایرلند - حزب سوسیالیست متحده برلن غربی - حزب کمونیست بلژیک - حزب کمونیست بلغارستان - حزب کمونیست پرتغال - حزب کمونیست ترکیه - حزب کمونیست چکوسلواکی - حزب کمونیست دانمارک - حزب کمونیست سان مارینو - حزب چپ کمونیست سوئد - حزب کار سويس - حزب کمونیست فرانسه - حزب کمونیست فنلاند - حزب مترقی زحمتکشان قبرس - حزب کمونیست کانادا - حزب کمونیست لوکزامبورگ - حزب کارگر متحده لهستان - حزب کارگر سوسیالیستی مجارستان - حزب کمونیست نروژ - حزب کمونیست یونان.

حزب توده ایران پشتیبانی خود را از اعلامیه بالا که باامضاء احزاب کمونیستی و کارگری کشور های سرمایه داری و سوسیالیستی اروپا و نیز کشورهای آمریکا و کانادا رسیده است اعلام میدارد و با تمام قوا کوشش خواهد کرد تا نیروهای مترقی و دموکراتیک ایران را برای امضاء این اعلامیه تجهیز کند.

حزب توده ایران

پانزده سال پس از

اصلاحات ارضی «شاهانه»

روزنامه اطلاعات در تجلیل از علم وزیر پیشین دربار می نویسد: «مسئله علم، مردی که اگر محصول یکساله زعفران او را در آب تهران بریزید یکماه همه تهرانها میتوانست دست و روی خود را با آب زعفران بشویند.» اطلاعات - ۲۰ مرداد ۱۳۵۶

از سخنان ارانی

فقط آن قانون مقدس است که حافظ منافع توده باشد.

چقدر برای یک جامعه تنگین است که طرفداری رنجبران و حفظ حقوق آنان در آن اینقدر سخت مجازات میشود.

آیا فرض قانون اساسی از آزادی عقاید همین قلند کردن کلیه عقاید بوده و آن خونها برای همین ظلم امروز ریخته شده است؟

این دوره از زندگی ارانی با رویداد های ایزراف و جهان همراه بود. دامنه جنگ بیان دول امپریالیستی به ایران کشیده شد. ایران در سال ۱۲۹۲ بوسیله واحد های ارتش ان اشغال گردید. قرارداد ننگینی که به مستعمره انگلستان تبدیل میکرد به کشور بل شد. در سال ۱۲۹۹ کودتای سید ضیاء - رضاخان انجام گرفت، قدرت رضاخان روبه نهاد و در سال ۱۳۰۴ دیکتاتوری فردی رضا کشور تثبیت شد.

پیروزی انقلاب کبیر سوسیالیستی اکبر در اوایل تزاریس را در هم پیچید و بعد اخلات و م تزاری روسیه در ایران پلیمان داد. پیروزی انقلاب برای همه خلتها ی ستمدیده جهان و از مردم ایران نمونه درخشان و الهام بخشی بود. جنبش های دموکراتیک و استقلال طلبانه خلتها بخشید. جنبش دموکراتیک و ضد امپریالیستی تحت تأثیر این انقلاب و در نتیجه حادث شدن لی دوانی اوج گرفت که قیام شیخ محمد در تبریز، اعلام حکومت جمهوری در گیلان، نل محمد تقی خسان در خراسان و سپس قیام تر آذربایجان نمودار های درخشان این اوجگیری

این رویداد ها که به بیداری مردم ایران و اندیشه های انقلابی میان جوانان روشنفکر میگرد، در شکل یافتن شیوه تفکر و جهت سیاسی و ایدئولوژیک ارانی بی تأثیر نبود. سن هفده سالگی در تقا هرات دانشجویان له تحت تأثیر این رویداد ها تشکیل شد شرکت

در سال ۱۳۰۴ ارانی برای تحصیل به آلمان دت هشت سال در آن کشور به تحصیل دانش ارانی در دوران تحصیل در آلمان علاوه بر صصی خود شیمی، در زمینه های گوناگون انشلسی، آموزش و پرورش، ادبیات و همچنین زکسیسم - لنینیسم مطالعات عمیقی انجام داد. ارانی در دوران تحصیل در آلمان با محافل

برنامه تحمیلی ایجاد نیروگاههای

توضیح زمامداران اینست که ایجاد نیروگاههای هسته‌ای در ایران، آنگاه بعد از آنکه برق ضروری است. اینان همچنین در این باره، که از کاربرد آن به استفاده صلح آمیز از آن نظر دارند، «قسم» یاد میکنند. گرچه این «قسم» مشکوک است و بنوشته روزنامه هائی فرانسه شرایط بسیار مخفی، حاکم بر معامله ایران و آمریکا با وعده هائی کارتر در جلوگیری از پیش سلاحهای اتمی تناقض آشکار دارد، معذک ما فعلاً وارد این بحث نمی شویم. در این زمینه تنها یادآوری این نکته ضروری است که عدول دولت ایران از تضمین هائی بین المللی دائر به استفاده صلح آمیز از اتم برای صلح جهانی، امنیت منطقه و ایران، خاطرات بسیار مهیبی در بردارد، که حتی اندیشیدن در آن باره نیز دشوار است.

اما توضیح زمامداران در اینکه هدف از ایجاد نیروگاههای هسته‌ای در ایران تولید برق فراوان و ارزان است قانع کننده نیست. این توضیح بهانه‌ها و اقیانیت و برنامه عمرانی پنجم کشور، که قبل از افزایش در آمد نفت خط مشی ها و سیاستهای اجرایی را در زمینه تولید برق تعیین نموده، بی اساس است. برنامه عمرانی پنجم کشور (۵۶ - ۱۳۵۲) در زمینه تولید برق مقرر میداشت که: «اولاً گاز طبیعی یکی از منابع اصلی انرژی در اقتصاد ایران، بشمار آید و وثائیا

امکان استفاده از انرژی هسته‌ای برای تولید نیروی برق... طی برنامه عمرانی پنجم مورد بررسی اساسی قرار گیرد. (تکیه از ماست) (رجوع شود به «برنامه پنجم عمرانی کشور»، صفحات ۱۹۶ - ۱۹۱).

زمامداران ایران، علیرغم این رهنمود ها و با اینکه «برنامه عمرانی پنجم کشور» از تصویب گذشته و بصورت قانون در آمده بود، پس از افزایش درآمد نفت در جهات مشکوکی در آن تجدید نظر بعمل آوردند: منجمه و بویژه در زمینه انصراف از تکیه بر تولید انرژی با استفاده از منابع داخلی، بخصوص گاز و نفت و توجه به ایجاد نیروگاه های هسته ای برای تولید برق. ابتکار در این مورد با دربار و شخص شاه بود، که فرمان ایجاد «سازمان انرژی اتمی ایران» را صادر نمود و اجرای برنامه ای را، که پاسخگوی حوالج رشد اقتصادی و منافع ملی ایران نبوده و تأمین مقاصد و نیات دول امپریالیستی و انحصارات غارتگر را در خود نهفته دارد، بسکهور ما تحمیل نمود.

برنامه تحمیلی ایجاد نیروگاههای هسته ای ولو هدف آن تولید برق باشد برنامه ایست که قبل از همه با مقدرات صنعتی، علمی و فنی کشورها هیچ تناسبی ندارد. ایجاد ۲۴ نیروگاه هسته ای حتی برای اقتصاد صنعتی دول غربی نظیر فرانسه و انگلستان نیز سنگین است، تا چه رسد به ایران. پرداخت ۴۰ میلیارد دلار تنها برای خرید راکتورهای اتمی و صرف مبالغی بیش از آن برای ساختمان و در آینده بهره برداری از این نیروگاهها، هزینه ای نیست که اقتصاد ایران بتواند آن را تحمل کند. اختلال و ورشکستگی اقتصاد ایران نتیجه حتمی اجرای چنین برنامه ای خواهد بود. آثار این اختلال هم اکنون، که تنها باستانمان دوزخوگاه آغاز شده و حتی سیمان و آهن برای ادامه کار آنها پیدا نمیشود، مشهود و عیان است.

ایجاد نیروگاههای هسته ای هم چنین از نظر دسترسی به نیروی برق ارزان و فراوان نیز پاسخگوی حوائج کشور ما در لحظه کنونی نیست. نیروگاههای هسته ای بسیار گرانقیمت است. خطرات ناشی از تشعشع اتمی و آلودگی محیط زیست از جانب این نیروگاهها هنوز مرتفع نشده و ساختمان هریک از آنها سازهایی زیاده وقت و مقادیر مهمی مصالح مختلف و نیروی انسانی آشنا بفرقون طلب میکند. تقریباً همه اینها باید از خارج وارد شود. حتی اگر ایران از لحاظ منابع سوخت فقیر بود، بازهم تکیه به ایجاد نیروگاههای هسته‌ای برای تولید برق در شرایط کنونی جلی حرف بسیار داشت. اما چنانکه میدانیم کشور ما از لحاظ منابع طبیعی سوخت از جمله غنی ترین و میتوان گفت از کشور های منحصراً فقیر جهان است. از لحاظ ذخایر گاز ایرانی جلی دوم را در جهان دارد. وضع نفت

آن معلوم است. همین اواخر یک ذخیره ۳۰ میلیارد تنی زغال سنگ در کویر بهمت کاشفان شوروی کشف گردید. از نظر ایجاد نیروگاههای آبی نیز ایران امکانات جالبی دارد. از همه اینها گذشته هم اکنون و دهها سال است که روزانه میلیارد ها فوت مکعب گاز هائی حاصل از چاههای نفت ایران بیهوده سوزانده شده بهتر میرو. با این وضع آیا ایجاد نیروی برق از اتم در ایران میتواند مقرون به صرفه باشد؟

ما با تکیه به ایجاد نیروگاههای حرارتی برق، که نسبتاً در مدت کوتاه و با سرمایه کم ساخته میشود، فرصت آنرا داشتیم که در سالهای گذشته ظرفیت تولید برق خود را به میزان کافی بالا ببریم. تولید برق ارزان و فراوان میتواند محرک خوبی برای پیشرفت اقتصاد ایران در همه زمینه های تولید و مصرف باشد. باز داشتن ایران از انجام این برنامه و تحمیل برنامه خلق الساعه ایجاد نیروگاههای هسته ای از علل اساسی پیدایش کمبود عرضه برق در برابر تقاضاست، که هم اکنون بنا به اعتراف خود زمامداران فلج تمام اقتصاد کشور را پیش آورده است. زبان برنامه تحمیلی از هر جهت آشکار است و هر عقل سلیمی را به کنار گذاشتن و طرد آن قرا میخواند. اما کاخ نشینان تهران همچنان در اجرای آن اصرار میورزند.

برنامه تحمیلی اتمی رژیم همان اندازه که پاسخگوی مصالح رشد اقتصادی و منافع ملی ایران نیست، همان اندازه منطبق با نیاز های کنونی نواستعمار و انحصارات غارتگر چند ملیتی، منجمه کارتل نفت است.

قبل از همه دریافت ۴۰ میلیارد دلار بابت خرید راکتورهای هسته‌ای و هزینه های دیگر ناشی از اجرای این برنامه باز گردان خوبی است برای تصاحب درآمد نفت ایران. این لقمه چوب و نرم چنان ارزشی دارد که نه تنها انحصارات نفتی و غیرنفتی که به انحصار اتم رو آورده اند، برای بلع آن بوقایت پرداخته اند بلکه دول امپریالیستی نیز بر سر آن کشمکش دارند. امپریالیسم آمریکا سهم شایسته خود را، لیکن اروپای غربی نیز نمیخواهد جلی رویه قرار گیرد.

هم اکنون مردم آلمان فدرال و فرانسه و دیگر کشورهای اروپای غربی بهت زیم از تشعشعات اتمی علیه ایجاد نیروگاههای هسته ای مبارزه میکنند. در این شرایط تبدیل ایران به آزمایشگاه ایجاد نیروگاه های هسته ای البته برای دول غربی و انحصارات اتمی آن فرصت مغتنمی است. این انحصارات ضمن آنکه خاک کشور های خود را از آلودگی تفرقه های اتمی و خطرات تشعشع محفوظ نگاه میدارند، در عین حال از لحاظ باقی ماندن انحصار تکنولوژی اتمی در دست خود پیمانک نخواهند بود. زیرا نه فقط کار ساختمان بلکه اداره نیروگاههای هسته ای ایران بعلت عدم وجود کادر های مالی منحصراً در اختیار خود آنان خواهد بود.

امپریالیسم و نواستعمار، که همین امروز بر تکنولوژی ساده صنعتی در ایران تسلط دارد، با اجرای برنامه نیروگاههای هسته ای در ایران به تسلط بیشتری دست خواهد یافت. ایجاد دهها نیروگاه هسته ای و انحصار تکنولوژی و بهره برداری از آنها در دست دول غربی و متخصصین آن وسیله ایست که اقتصاد ایران را در آینده در مقیاس وسیعتر و عمیقتر از امروز وابسته امپریالیسم و نواستعمار میسازد و استقلال اقتصادی و سیاسی کشور ما را بحرف پوچ بدل میکند.

چنانکه دیده میشود برنامه تحمیلی اتمی نه فقط برنامه ای ملی و پیشرفته نیست، بلکه عمیقاً ضد ملی است و با خواستهای پیشرفت واقعی اقتصاد ایران منافات دارد. حزب توده ایران و دیگر نیرو های ملی از استفاده صلح آمیز از اتم و هماهنگی با پیشرفتهای ناشی از کار برد تکنولوژی اتمی جانبداری میکنند. برنامه ملی اتمی و مقرون بصلاح اقتصادی و هماهنگ با نیاز علمی و فنی ایران در حال و آینده مورد توجه نیرو های مرفی است. از نظر این نیرو ها سرمایه گذاری معقول و متناسب با وضع اقتصادی و صنعتی کشور در این برنامه، که مانند هر برنامه اصل اقتصادی برای ایران نمیتواند کنار از همکاری ایران و کشورهای برادر سوسیالیستی از قوه بفعل در آید، جایز و ضروری است. لیکن برنامه اتمی که رژیم به کشور ما تحمیل میکند چنین برنامه ای نیست.

برنامه ای که شاه به صلاح دید محافل امپریالیستی در زمینه ایجاد نیروگاههای هسته ای در ایران تنظیم نموده

هویدا رفت، آموزگار آمد...

نیز بیش از پیش منفرد شده است. در برابر این فشار داخلی و خارجی، که روزافزون است و در زمینه تغییر دائمی تئست قوا در صحنه جهانی که بسود نیروهای صلح و سوسیالیسم صورت میگیرد، نمشد بیش از این مقاومت کرد. رژیم مجبور بود و مجبور شد عقب نشینی کند، و این عقب نشینی را بصورت پر کناری هویدا از نخست وزیری انجام داد.

در برابر این اجبار به عقب نشینی، رژیم شاه میخواهد اولاً مسئولیت تمام ناپساامانی ها و مشکلات موجود را بگردن هویدا بیندازد. ثانیاً با این تغییر از فشار افکار عمومی در داخل و خارج بکاهد. ثالثاً با تغییر نخست وزیر هدف مبارزه مردم را تحقق یافته جلوه دهد. رابعاً از گسترش مبارزه مردم جلوگیری کند، جنبش ضد دیکتاتوری را از مسیر اصلی و واقعی خود منحرف نماید و صفوف آنرا با دادن امتیازات کوچک و فرعی، باعوانفریبی، تحریک و توطئه متفرق سازد. و همه اینها بخاطر آنست که بتواند اساس رژیم استبدادی محمدرضا شاه را حفظ کند و اصول سیاست ضد ملی و ضد دموکراتیک رژیم را ادامه دهد.

هویدا در تنظیم و اجرای سیاست رژیم دخالت داشته و لذا نه فقط از نظر قانونی، بعنوان نخست وزیر بلکه واقعا و علامه در برابر مردم مسئول است. ولی همه میدانند که او در واقع گمشده شاه و مجری فرمان شاه بوده است. آموزگار از ارکان اصلی دولت هویدا بوده و لذا بعنوان وزیر مسئول، شریک جرم هویدا است. ولی همه میدانند که او نیز، یکی از گمشدگان و مجربان شاه است. علاوه بر آنکه آموزگار در برنامه دولت خود هیچ اشاره ای به تغییر جملی و اساسی در سیاست داخلی و خارجی رژیم نکرده است و نمیتوانسته است بکند، زیرا در واقع، طراح و مجری، اصلی و واقعی سیاست ضد ملی و ضد دموکراتیک رژیم، شخص محمد رضا شاه است و هم او است که در برابر مردم مسئول اصلی است. خود شاه، هنگام معرفی کابینه آموزگار، یکبار دیگر این واقعیت را تأیید و تأکید کرده است.

نتیجه اینست که تئامانیک شاه و دستگاه استبدادی - ساواکی او باقی است و حاکم است، رقتن و آمدن گمشدگان او به پیچوبه معنی تغییر اساسی در سیاست رژیم و بسخن دیگر پادان دادن به رژیم استبدادی محمد رضا شاه نیست و نمیتواند باشد. شاه ملوک تا کنین معروف خود، فقط سرخم کرده است تا قوافل را از سر بگذرانند. شاه باردیگر یکی از گمشدگان خود را قربانی کرده است تا اساس رژیم خود را حفظ کند. شاه میکوشد با این عقب نشینی، جنبشی را که هدف اساسی اش رژیم استبدادی - ساواکی شخص اوست، بازرو حیل و پاتهدید و تطمیع، با مانورهای گوناگون در همیجا متوقف سازد.

از جانب دیگر همین واقعیت که شاه مجبور به عقب نشینی شده، مجبور به قربانی دادن شده، مجبور به سرخم کردن شده، نشانه آنست که شاه قدر قدرت نیست، که رژیم اوتراک برداشته است، که میتوان، حتی در شرایط ترورواقتل، بر رژیم ترورواقتل ضروت وارد کرد و آنرا بعقب نشینی واداشت، که شرایط علینی داخلی و خارجی برای پیشروی تابراندن رژیم استبدادی محمد رضا شاه و استقرار آزادیهای دموکراتیک فراهم میشود. از همینجاست که ندای کمیته مرکزی حزب توده ایران (در بیام مورخ ۱۷ مرداد ۱۳۵۶) «همه سازمانها و گروهها و هواداران و مبارزان راه آزادی و استقلال ملی، همه مخالفان رژیم استبدادی - ساواکی محمد رضا شاه، عمیقاً حرس است:

دوستان و هم میهنان مبارز! فشار خود را به پایه های اساسی استبداد محمد رضا شاه هر روز بیشتر کنیم. مبارزه را با پیگیری گسترش دهیم. متحد شویم و با این اتحاد هر گونه سلاح دشمن را از دستش بگیریم. تشدید مبارزه، پایداری و پیگیری و اتحاد همه نیروها ضمن بیروزی جنبش آزادیخواهانه و استقلال طلبانه ملی ماست. م. اتوشه

و اکنون با انتقاد قرارداد خرید ۸ راکتور اتمی از آمریکا میخواهد آن را در مقیاس وسیع باجرا بگذارد، هیچیک از خصالی را که در باره يك برنامه ملی و مرفی اتمی میتوان برشمرد، ندارد. در لحظه حاضر ما نیازمند آن هستیم، که عمده توجه خود را به امر

مشعلی که در ظلمتکده استبداد...

اما مشعلی که بدست توانائی دانشمند انقلابی برجسته دکتر تقی ارانی در دوران سیاه و استبداد رضا شاهی درمیان ما افروخته شد تا همچنان راهمندی جنبش انقلابی است که اک سال است اقتضار پیشاهنگی و رسالت به رساندن این جنبش را تاریخ بعده حزب طبقه ایران - حزب توده ایران محول کرده است. بنیاد گذاری و سراسر فعالیت حزب تودا، که وارث سنن انقلابی جنبش کمونیستی در ماست با فعالیت سیاسی و اجتماعی و انقلابی تقی ارانی پیوند ناگسستنی دارد.

مجله «دنیاء» که در آغاز سال ۳۱۱ آذربایباد گذاری کرد، امروز بعنوان ارگان تئوریک کمیته مرکزی حزب توده ایران همه راهمندی سیاسی و ایدئولوژیک نهضت انقلابی و معتبرترین مروج اندیشه های مارکسیستی - لنینیستی در مین ماست.

حزب ما در همه زمینه های فعالیت اجتماعی و کاربست خلق اندیشه های مارکس لنینیسم از فعالیت انقلابی ارانی سرمشق میگد. خاطره تابناک این مجاهد سترگ را که در دو استبداد رضا شاهی در راه تحقق آرمانهای شریف انقلابی ایران و برانداختن دیو استبداد چون ص از مقاومت و پلیرجالی قد برافراشت، جلوه دانه میدارد.

با کمکهای مالی به پیشرفت مبارزه حزب توده ایران یاری رسانید!

با گسترش مبارزه در ایران احیاء سازمان مرکزی حزب به کمک مالی هر را بیشتر میشود. در شرایط اختناق سیاه ساواک و پیگرد های پلیسی رساندن، تکثیر و پخش نشریات حزب در ایران، ایجاد امکانات چاپ در ایران، کمک به مبارزان و خانواده ها، رقنای زندانی سازمان هزینه روز افزونی است. کمیته مرکزی حزب توده ایران همه دوستان، همراهان و رفقای حزبی میخواهد که با کمکهای مالی به سازمان مرکزی حزب، به پیشرفت کار در ایران یاری رسانند. کمکهای مالی خود را به یکی دو حساب بانکی زیر ارسال دارید و یا مستقیماً به مرکز حزب برسانید. در صورت اول نامه ای با امضای مستعار ارسال پول را بر مرک حزب اطلاع دهید.

رسید کمک ها که در مجله دنیا به نا مستعار و با شماره ای که هر فرستنده خو خواهد گرد، اعلام خواهد شد.

1- Dr. John Takman
Sweden - Stockholm
Stockholms Sparbank
No. 040012650

2- Dr. Maria Albertini
DDR - Berlin
Deutsche Aussenhandelsbank
No. 9608-3131-0010

پیشرفت سریع اقتصادی و خروج از عقب ماند معطوف داریم. در وضع کنونی ما باید مسائل انسانی خود را بشکلی بکار اندازیم که بتوان کوتاه مدت مؤثرترین نتیجه را بسود استقلال اقد و تحکیم استقلال سیاسی کسب نماییم. در چن شرایطی رژیم حاکم برنامه اتمی بسکهور ما تحمیل که اجرای آن در شرایط کنونی بسیار دشوار و محال است و کترین ضربه آن گذشته از سوا، های کلان از درآمد نفت تشدید اختلال اقتصاد اجتماعی و باز داشتن ایران از پیشرفت واقعی است. م. جهاز